

УДК 347.72.025

Ханієва Фатіма Магомедівна,

здобувач кафедри цивільного права № 1

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ОЦІНКА ВКЛАДУ ДО ГОСПОДАРЬСЬКОГО ТОВАРИСТВА

Постановка проблеми. Важливим етапом створення та діяльності господарського товариства є формування чи подальше збільшення його майна та статутного (складеного) капіталу за рахунок вкладів засновників/учасників. Під час здійснення цих процесів значення набуває належна оцінка негрошових вкладів, оскільки від неї буде залежати розмір частки (кількість акцій) осіб, які їх вкладають, у капіталі товариства, а тому і розмір їх прибутків, обсяг корпоративних прав, частки майна у разі ліквідації товариства або виходу учасника з товариства. Крім того, з економічної точки зору належна оцінка вкладів є запорукою підвищення ефективності підприємницької діяльності товариства в цілому. Зазвичай така оцінка здійснюється у певному порядку, що визначається за взаємною згодою засновників/учасників. Втім окремі питання її проведення, котрі є важливими як для практики, так і для науки, залишаються невисвітленими.

Стан дослідження теми. Свої наукові праці питанням формування статутного капіталу, його функціям, встановленню значення для діяльності господарського товариства та учасників, а також оцінці негрошових вкладів присвятили такі вчені як І.В. Спасибо-Фатєєва, О.Р. Кібенко, В.І. Борисова, В.М. Кравчук, О.М. Вінник, В.В. Долінська, Л.І. Петражицький, Г.Ф. Шершеневич (I.V. Spasybo-Fatieieva, O.R. Kibenko, V.I. Borysova, V.M. Kravchuk, O.M. Vinnyk, V.V. Dolinska, L.I. Petrazhytskyi, H.F. Shershenevych) та інші. В юридичній літературі зверталася увага на необхідність співвідношення кількості грошових та негрошових вкладів під час формування капіталу товариства, вирішення питання висвітлення інформації про внесені вклади та їх оцінку, передбачення відповідальності за неналежну оцінку. Втім, вченими не було проведено детального дослідження порядку оцінки вкладів, з урахуванням зарубіжного досвіду, тому ці проблеми аналізуються у статті.

Метою цієї статті є розгляд порядку оцінки негрошових вкладів, а її завданням – теоретичне ви-

значення грошової оцінки вкладів, встановлення критеріїв її проведення, способів фіксації, висунення пропозицій для можливих законодавчих змін з цього питання з опором на зарубіжний досвід.

Виклад основного матеріалу. За законом статутний (складений) капітал господарського товариства формується зі вкладів, якими є майно засновників. При внесенні в якості вкладу інших ніж грошові кошти вкладів-речей та вкладів-прав (або негрошових вкладів) обов'язковою є їх грошова оцінка. Це важливо, адже оцінений негрошовий вклад буде становити розмір частки або визначати оплачену кількість акцій засновника/учасника у статутному (складеному) капіталі з усіма наслідками, що слідують із цього.

Слово «оцінка» розуміється як вартість, ціна, рівень або значення чого-небудь [1, с. 828; 2], з точки зору філософії – як спосіб установлення значимості чого-небудь, а економіки – як процес вираження господарських цінностей в грошовій формі [3].

Зазвичай вклад оцінюється в національній валюті України – в гривні. А якщо внеском буде іноземна валюта (іноземна інвестиція), то її оцінка в гривні відбувається за офіційним курсом Національного банку України на момент внесення коштів та має фіксуватися в установчих документах товариства. Натомість за домовленістю між засновниками/учасниками вона може здійснюватись і в іноземній конвертованій валюті на основі цін міжнародних ринків [4, с. 135–136]. Це не суперечить і положенням ст. ст. 524, 533 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) [5].

У той же час економісти дискутують з приводу точної дати оцінки (перерахунку) вкладів в іноземній валюті. Вони визначають, що при створенні товариства на розсуд засновників таких дат може бути три: дата підписання установчих документів або дата реєстрації товариства в державному реєстрі, дата фактичного внесення (отримання) інвалютного внеску [4, с. 135].

ЦК визначає, що грошова оцінка вкладу учасника господарського товариства здійснюється за взаємною згодою інших учасників, а у випадках, встановлених законом, вона підлягає незалежній експертній перевірці (ч. 2 ст. 115 ЦК). Зазвичай при формуванні статутного (складеного) капіталу товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю (далі – ТОВ, ТДВ), повних та командитних товариств (далі – ПТ, КТ) засновник, вносячи свій вклад, самостійно визначає та пропонує іншим засновникам його ціну, яка має бути справедливою та пропорційною розміру частки в капіталі. Інші засновники, у свою чергу, спільно розглядають запропоновану ціну та приймають єдине рішення про її погодження або відхилення, а при появі будь-яких розбіжностей щодо цього вони можуть прибїгти до послуг незалежного оцінювача [6, с. 436].

Натомість для акціонерного товариства (далі – АТ) ситуація дещо інакша, адже законом встановлена вимога про необхідність незалежної оцінки майна, що вноситься в оплату акцій, яку зі встановленими особливостями затверджують установчі збори засновників (ст. 8, ч. 2 ст. 11 Закону України «Про акціонерні товариства») [7]. Причому слід розмежовувати види згоди засновників: надання її кожним з них (одноголосно) або прийняття рішення установчими зборами простою більшістю голосів (ТОВ/ТДВ, АТ), або спільним зібранням всіх засновників, або іншим чином, визначеним засновницьким договором (ПТ, КТ), договором про заснування товариства (ТОВ/ТДВ), про створення АТ (засновницьким договором про АТ).

В подальшому визначена вартість майна, яке було предметом внеску, може змінитися, але на розмір вкладу засновника/учасника ця обставина не впливає. Винятки з цього правила можуть бути передбачені в установчих документах товариства, тому загалом переоцінка вкладу не допускається (ч. 2 ст. 51 Закону України «Про господарських товариств») [8].

Науковці зазначають, що оцінка вкладу (для ТОВ/ТДВ, ПТ, КТ) – це визначення його ціни на основі домовленості між засновником, який пропонує ціну негрошового вкладу, та іншими засновниками, які погоджують або відхиляють запропоновану ціну [6, с. 436]. А для АТ – це визначення ринкової вартості майна, що становить вклад, на засадах незалежної оцінки, проведеної відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність (ч. 1 ст. 8, ч. 2 ст. 11 Закону України «Про акціонерні товариства»).

Тож при оплаті часток/акцій будь-яким майном, засновники ТОВ/ТДВ, ПТ, КТ погоджують між собою його вартість, а засновники АТ – оцінку, на-

дану суб'єктом оціночної діяльності. Це питання розглядається ними спільно, а результати можуть фіксуватися в засновницькому договорі (для ПТ та КТ) (ст. ст. 120, 134 ЦК України), договорі про заснування ТОВ/ТДВ (ст. 142 ЦК України) або про створення АТ (засновницькому договорі АТ) (ч. 2 ст. 153 ЦК, ч. 3 ст. 9 Закону України «Про акціонерні товариства»), в статутах ТОВ/ТДВ, АТ або додатково в інших документах на розсуд засновників (наприклад, в акті оцінки вкладу, протоколі установчих зборів). При цьому в установчих документах товариств зазначається номінальний розмір оцінених вкладів, який визначає розмір часток або кількість акцій кожного засновника/учасника в статутному капіталі.

Якщо ТОВ/ТДВ створюється однією особою, то вона самостійно оцінює майно, яке нею вноситься як вклад, і фіксує таку оцінку в статуті [6, с. 358]. В АТ оцінку незалежного оцінювача особисто затверджує єдиний засновник. У КТ, створеному одним повним учасником, оцінку майнового вкладу він також здійснює самостійно і вказує її в одноособовій заяві (меморандумі) (ч. 3 ст. 134 ЦК України). Оскільки ПТ не може бути створеним одним учасником (ч. 2 ст. 114 ЦК України), то такий механізм на нього не поширюється.

У певних випадках норми Закону України «Про акціонерні товариства» та Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» для оцінки вкладу імперативно вимагають залучення незалежного експерта (ч. 2 ст. 115 ЦК України). Це правило діє як для АТ, так і для господарських товариств, установ з державною (комунальною) часткою майна.

Оцінка майна професійним оцінювачем при формуванні/збільшенні капіталу є обов'язковою у разі: створення господарських товариств на базі державного (комунального) майна; реорганізації державних, комунальних підприємств і господарських товариств з державною (комунальною) часткою майна; приватизації державного (комунального) майна, у тому числі при перетворенні державних підприємств на АТ; визначення вартості внесків засновників/учасників господарського товариства, якщо до зазначеного товариства вноситься майно господарських товариств з державною (комунальною) часткою майна; внесення державними науковими (науково-дослідними, науково-технологічними, науково-технічними, науково-практичними) установами та державними університетами, академіями, інститутами майнових прав інтелектуальної власності як внеску до статутного капіталу господарських товариств (ч. 2 ст. 11 та ст. 8 Закону України «Про акціонерні товариства», ст. 7 Закону

України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» [9]).

При цьому під час формування статутного капіталу АТ визначена вартість майна, яке вноситься в оплату акцій (цінних паперів), має відповідати його ринковій вартості (ч. 3 ст. 23 Закону України «Про акціонерні товариства»). У свою чергу, ринкова вартість такого майна встановлюється на засадах незалежної оцінки із залученням суб'єкта оціночної діяльності. А установчі збори АТ (або єдиний засновник особисто) вже затверджують визначену оцінювачем ринкову вартість майна.

Однак, у разі незгоди з оцінкою експерта, засновники самостійно встановлюють ринкову вартість, втім, вона не може відрізнятись більше ніж на 10 відсотків від вартості, визначеної оцінювачем. Крім того, вони повинні мотивувати своє рішення про зміну оцінки вкладу експерта (ст. 8 Закону України «Про акціонерні товариства»). Тож закон надає засновникам АТ певну свободу у визначенні ціни майна, яким оплачуються акції, поряд із оцінкою, наданою незалежним оцінювачем, хоча це ще треба мотивувати. Тому при створенні АТ ціна акцій може бути нижчою за їх ринкову вартість, проте не нижчою за номінальну (ст. 22 Закону України «Про акціонерні товариства»).

З цього приводу в іноземній науковій літературі зазначається, що у разі продажу акцій компанії на фондовому ринку за ціною нижчою, ніж їх номінальна вартість, та, якщо в подальшому така компанія вирішить залучити інвестиції шляхом додаткового розміщення акцій, то вона не знайде жодного інвестора, який би став купувати її акції за ціною вищою за їх ринкову вартість. Для запобігання виникненню такої ситуації, компаніям пропонується встановлювати низьку початкову (номінальну) ціну на свої акції і залучати планову суму інвестицій шляхом продажу акцій із премією [10, с. 273]. Наприклад, номінал однієї акції Ferrexpo plc, яка перша з-поміж компаній українського походження залучила та розмістила акції на основному майданчику Лондонської фондової біржі, становила 10 пенсів, тоді як ціна продажу акцій була в 14 разів вищою та становила 140 пенсів [11].

Тож зазвичай оцінка вкладу погоджується спільно самими засновниками (договірна ціна), а у випадках, визначених законом, для цього вимагається залучення незалежного експерта (професійного оцінювача). Натомість чеське та латвійське право за загальним правилом визначають необхідність проведення оцінки негрошового вкладу лише експертом, який складає про це відповідний висновок та така оцінка вказується в установчому договорі товариства [12; 13].

У зв'язку із відсутністю чіткого законодавчого закріплення способів фіксації проведеної оцінки негрошових вкладів, в українській практиці така фіксація відбувається по-різному та на розсуд засновників. Відтак, оцінка вкладів фіксується в установчих документах чи в договорах про створення/заснування товариства, в протоколі установчих зборів чи в акті оцінки та приймання-передачі майна в статутний (складений) капітал; додатково в договорах, укладених на виконання договорів про створення товариства (наприклад, в ліцензійному договорі, договорі про відступлення (передачу) виключних прав на об'єкти промислової власності, договорі виключної ліцензії тощо) та в інших первинних документах у розумінні публічного права (ст. 12 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність») [14; 15; 16; 17; 18].

Тобто розмір негрошових вкладів може фіксуватись у різних документах, однак, це є недоцільним, адже такий порядок фіксації не сприяє уніфікації правового регулювання оцінки вкладів та становить загрозу можливих майбутніх зловживань, порушень прав на вклад з боку інших засновників/учасників.

Такий недолік варто усунути шляхом внесення змін та передбачення у ч. 2 ст. 115 ЦК України, ч. 2 ст. 86 ГК України та ч. 2 ст. 13 Закону України «Про господарські товариства» необхідності обов'язкової фіксації грошової оцінки негрошових вкладів засновників в установчих документах господарського товариства. Це забезпечить сталість розміру внесеного вкладу на момент оплати частки/акції при формуванні капіталу, дозволить запобігти зловживанням розміром вкладу з боку інших засновників у майбутньому або пов'язаним із цим негативним наслідком.

Іншим актуальним питанням недосконалості українського законодавства щодо оцінки негрошових вкладів залишаються критерії оцінки, якими повинні керуватись засновники. Адже загалом процес оцінки є неконтрольованим у правовому полі та залежить лише від «побажань» самих засновників, що розширює їх свободу на локальному рівні при створенні товариства та формуванні статутного (складеного) капіталу у необхідному для всіх засновників розмірі. Хоча така ситуація не несе будь-яких негативних наслідків для засновників та створюваного товариства, а рішення про оцінку вкладів не може бути оскаржене в судовому порядку. Також вимога інших засновників про переоцінку вкладу з огляду на несправедливість початкової оцінки є такою, що не ґрунтується на законі. Між тим це не позбавляє можливості визнання недійсним правочину по передачі майна до

статутного (складеного) капіталу товариства на виконання договору про створення/заснування (або засновницького договору для ПТ, КТ) товариства недійсним за загальними підставами недійсності правочинів [6, с. 437].

Цікавим у визначенні порядку оцінки вкладів є досвід Франції. Так, оцінку корпоративних внесків (внесків в натурі) при створенні французьких ТОВ та АТ проводять уповноважені на це особи. Їх обирають з числа бухгалтерів-ревізорів за визначеним списком або з числа експертів за списком, укладеним судами першої інстанції та апеляційними судами. Ці уповноважені особи призначаються головою комерційного суду в порядку розгляду окремого клопотання. При виконанні доручення по оцінці вкладів вони можуть користуватись допомогою одного або декількох експертів на свій вибір. За завищення дійсної вартості вкладу в натурі до АТ встановлюється покарання у вигляді п'яти років ув'язнення та штраф у розмірі 375 тисяч євро, а до ТОВ – 9 тисяч євро. Це покарання застосовується незалежно від статусу винної особи [19, с. 106, 116, 743].

Тож важливою є об'єктивна та справедлива оцінка негрошового вкладу, а встановлення на законодавчому рівні основоположних критеріїв такої оцінки стане ключовим аспектом належної оцінки вкладу як для самих засновників/учасників, так і для професійних оцінювачів. Такі критерії оцінки повинні базуватися на загальних засадах цивільного права (ст. 3 ЦК України) та становити:

– *справедливість*, тобто відповідність інтересам кожного засновника/учасника та юридичної особи;

– *об'єктивність*, тобто рівність дійсній вартості майна без будь-яких завищень чи занижень, з урахуванням впливу суміжних факторів: підхід до формування капіталу (об'єктивний, суб'єктивний, формальний), розмір капіталу, мета діяльності товариства та наміри засновників/учасників при внесенні негрошових вкладів;

– *добросовісність*, тобто визначення ціни вкладу у встановленому законом порядку;

– *розумність*, тобто визначення ціни вкладу, яка є актуальною, на час його внесення до статутного (складеного) капіталу.

Досліджуючи порядок оцінки вкладів крізь призму предмета вкладу, доцільно окремо зазначити і про особливості оцінки майнових та немайнових прав, що мають грошову вартість. Ці особливості полягають у тому, що вклад-право у кожному конкретному випадку є унікальним та його цінність залежить від об'єкта, щодо якого ці права виникли та здійснюються (наприклад, будь-які речі, об'єкти права інтелектуальної власності, ноу-хау, об'єкти права промислової власності тощо).

Тому, оцінка вкладу-права не може базуватися лише на загальноприйнятих підходах або особистих уявленнях та «побажаннях» засновника, який його вносить, про дійсну вартість такого вкладу. Натомість важливим є професійний підхід до вирішення цього питання, а також рівень відповідальності за завищення або заниження грошової вартості вкладу, визначення бази оцінки, порядку встановлення вартості об'єкта оцінки тощо. А це може бути реалізовано лише професійним оцінювачем, який за законом несе відповідальність за неналежну оцінку вкладу [20; 21].

Висновки. Тож з опором на законодавчі положення щодо оцінки вкладів у цій розвідці наведені визначення процесу оцінки вкладів, з огляду на вид організаційно-правової форми господарського товариства, виявлена необхідність проведення оцінки вкладів професійним оцінювачем та фіксації їх розміру в установчих документах. Також викремленні основоположні критерії належної оцінки вкладів, а саме: справедливість, об'єктивність, добросовісність, розумність. Такий підхід до оцінки вкладів до статутного (складеного) капіталу забезпечить захист прав та інтересів вкладників та господарського товариства як під час його створення, так і в подальшій діяльності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Словник української мови: в 11 томах [Електронний ресурс]. – 1974. – Т. 5. – С. 828. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/p/5/828/2>.
2. Ожегов С. И., Шведова Н. Ю. Толковый словарь русского языка [Электронный ресурс]. – 22-е изд. – М., 1992. – Режим доступа: <http://www.ozhegov.org/words/21948.shtml>.
3. Оцінка. – Матеріал з Вікіпедії – вільної енциклопедії. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D1%86%D1%96%D0%BD%D0%BA%D0%B0>.
4. Кушина О. Іноземна валюта як внесок до статутного капіталу / О. Кушина // Бізнес, збірник систематизованого законодавства. – 2009. – № 8 (серпень). – С. 135-140.
5. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003р. №435-IV//Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №90. – ст. 356.
6. Цивільний кодекс України: Науково-практичний коментар (пояснення, тлумачення, рекомендації з використанням позицій вищих судових інстанцій, Міністерства юстиції, науковців, фахівців). – Т. 3: Юридична особа / За ред. проф. І.В. Спасиво-Фатєєвої. – Серія «Коментарі та аналітика». – Х. : Страйд, 2009. – 736 с.
7. Про акціонерні товариства : Закон України від 17.09.2008 р. № 514-VI // Офіційний вісник України. – 2008. – № 81. – ст. 2727.

9. Про господарські товариства : Закон України від 19.09.1991 р. № 1576-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 49. – ст. 682.
10. Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні : Закон України від 12.07.2001 р. № 2658-III // Офіційний вісник України. – 2001. – № 34. – ст. 1577.
11. Davies, Paul L. (2008). Gower & Davies: The Principles of Modern Company Law, 8th ed., Sweet & Maxwell, London, UK, 1360.
12. Петров А.А. Анализ публичного размещения акций компаний Fergexro plc на Лондонской фондовой бирже / Петров А. А. // Эффективна економіка. – № 1 – 2011. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
13. <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=456>.
14. Про господарські спілки, господарські товариства та кооперативи (про підприємницькі корпорації) : Закон Чеської Республіки від 25.01.2012 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://anesro.com/down/zakon/rus_zakon_korporacii_firma_czechii.pdf.
15. Комерційний закон Латвійської Республіки від 04.05.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.inlatplus.lv/rus/laws/>.
16. Про статутний фонд товариства з обмеженою відповідальністю : лист Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва від 14.09.2004 р. № 6279 // Бухгалтер. – 2004. – № 41.
17. Щодо грошової оцінки вкладу учасника : лист Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва від 26.12.2007 р. № 9705 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukraine.uapravo.net/data2008/base13/ukr13752.htm>.
18. Про документи, що підтверджують формування статутного фонду товариства : лист Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва від 30.08.2004 р. № 5865. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mia.kiev.ua/ru/scblett/125-dcprlett5865.html>.
19. Щодо вкладу учасників та засновників товариства : лист Держкомпідприємництва від 15.11.2002 р. № 4-451-2030/6118 // Бухгалтер. – 2002. – № 47 – 48.
20. Щодо «ноу-хау» у статутному фонді товариства» : лист Міністерства освіти і науки України від 30.10.2002 р. № 16-07/3483 // Податки та бухгалтерський облік. – 2002. – № 98.
21. Коммерческий кодекс Франции / предисловие, перевод с французского, дополнение, словарь-справочник и комментарии В. Н. Захватаева. – М. : Волтерс Клувер, 2008. – 1272 с.
22. Про затвердження методики оцінки майнових прав інтелектуальної власності : наказ Фонду державного майна України від 25.06.2008 р. № 740 // Офіційний вісник України. – 2008. – № 60 – ст. 33.
23. Про затвердження Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав» : постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2003 р. № 1440 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 37. – ст. 64.

Ханієва Фатіма Магомедівна

ОЦІНКА ВКЛАДІВ ДО ГОСПОДАРЬСЬКОГО ТОВАРИСТВА

У цій статті автор розглядає порядок оцінки негрошових вкладів та проводить теоретичний аналіз чинних законодавчих положень з приводу розглядуваного питання. Крім того, наводяться наукові визначення грошової оцінки вкладів залежно від виду організаційно-правової форми господарського товариства. Також дослідник виявляє необхідність нормативного визначення критеріїв такої оцінки, способів її фіксації, висуває пропозиції для можливих законодавчих змін чинного українського законодавства з опором на зарубіжний досвід.

Ключові слова: господарське товариство, статутний (складений) капітал, вклад, внесок, частка, порядок формування статутного (складеного) капіталу, оцінка вкладу.

Ханиева Фатима Магомедовна

ОЦЕНКА ВКЛАДА В ХОЗЯЙСТВЕННОЕ ОБЩЕСТВО

В этой статье автор рассматривает порядок оценки неденежных вкладов и проводит теоретический анализ действующих законодательных положений по рассматриваемому вопросу. Кроме того, им даются научные определения денежной оценки вкладов в зависимости от вида организационно-правовой формы хозяйственного общества. Исследователь устанавливает необходимость нормативного определения критериев такой оценки, способов ее фиксации, а также выдвигает предложения для возможных законодательных изменений с учётом зарубежного опыта.

Ключевые слова: хозяйственное общество, уставный (складочный) капитал, вклад, взнос, доля, порядок формирования уставного (складочного) капитала, оценка вклада.

Khanieva Fatima Magomedivna

EVALUATION OF CONTRIBUTION TO A COMMERCIAL COMPANY

This article deals with the consideration of the procedure for evaluating capital contributions and theoretical analysis of the existing legislative norms about this question. Besides, the researcher gives the scientific definitions of the monetary valuation of contributions, depending on the organizational and legal forms of commercial companies. Also author discovers the necessity of a normative definition the criteria for such evaluation of a contribution, ways to hold and puts forward proposals for possible legislative changes, taking into account international experience.

At the same time, attention is paid to evaluation of the capital contributions only by professional valuers and to fixation the evaluated contributions in the statutory documents. From the basic criteria the author proposes legislate such of them as justice, objectiveness, conscientious, reasonableness. This approach to the process of evaluation of the capital contributions is very perspective on the way of protecting the rights and interests of commercial company's founders/members both during the period of establishment the company and in the future. As the result of this research, author proposes to amend the part 2 of Article 115 of the Civil Code of Ukraine, the part 2 of Article 86 of the Economic Code of Ukraine, the part 2 of Article 13 of the Law of Ukraine «On Commercial Companies», according to determined important theses.

Key words: commercial company, authorized (share) capital, capital contribution, share, the procedure for making a capital contribution, evaluation of contribution to a commercial company.